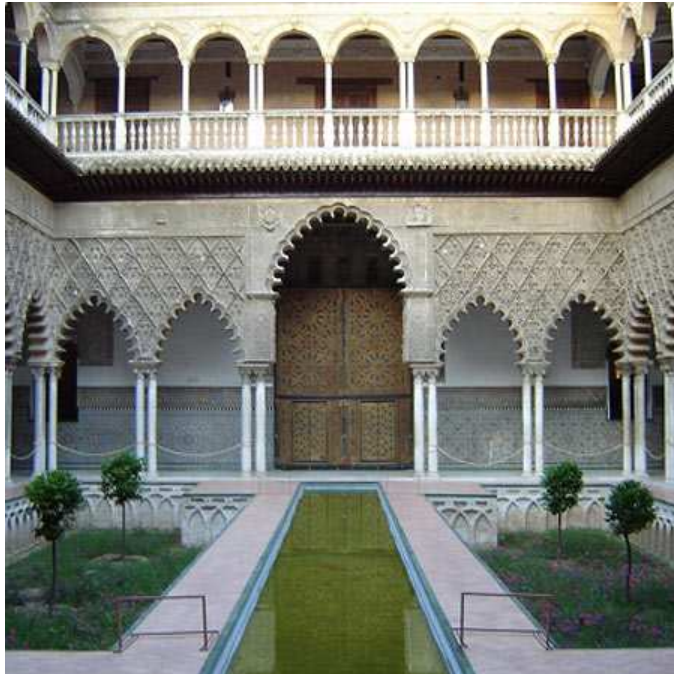

REALES ALCAZARES

Los Reales Alcázares són un conjunt monumental que té els seus orígens a l'Alta Edat Mitjana. Constitueixen el més important edifici civil de Sevilla.

Les muralles que l'envolten i que podem admirar des de la Plaza del Triunfo, daten dels primers anys del segle X.

El Pati del Guix pertany al període almohade que s'estén entre els anys 1147-1237.

L'ornamentació que presenta serviria d'inspiració a la posterior arquitectura nazarí.

Són per descomptat les construccions cristianes les que han donat la configuració actual

al conjunt.

El Palau gòtic construït durant el regnat d'Alfonso X, apareix avui modificat per les actuacions que es van realitzar en el segle XVI, i arran del terratrèmol de Lisboa en 1755. Destaquen en les seves dependències dels sòcols de rajoles obra de Cristòfol Augusta entre 1577 i 1583, del segle XVIII, representant la presa de Tunísia i la reproducció de la Verge de l'Antiga.

La Sala de la Justícia construïda durant el regnat d'Alfons XI a mitjans del segle XIV. És el primer exemple de l'estil mudèjar, perfecta conjunció entre els islàmic i el cristià.

Però és sens dubte el Palau del Rei Don Pedro la fita més important del mudèjars civil.

La seva construcció es va iniciar en 1364 i en ella van participar artesans no només sevillans, sinó vinguts de Toledo i Granada. Aquest palau tenia només una planta baixa, comptant només amb dues estades a la part superior. La utilització com a residència reial ha donat lloc a diverses restauracions i ampliacions a la planta alta. El saló d'Ambaixadors és la peça principal del Palau. Destaquen en el mateix les portes, obra original de 1366, la cúpula, obra posterior de 1427 i la riquíssima decoració de guixeries i enrajolats dels seus murs.

De la primera meitat del segle XVI és la Mare de Déu dels marejador, obra d'Alejo Fernández, ubicada en una de les dependències del Quart del Almirante, zona on va tenir la seva primera seu de la Casa de la Contractació, després de la seva creació el 1503.

Una menció especial en el conjunt dels Reales Alcázares mereixen els jardins, on destaquem el Jardí de l'Estany centrat per una bellíssima font de bronze rematada per

l'escultura representant el Déu Mercuri, obra de Diego de Pesquera, realitzada en 1576. La Galeria del Grutesco, obra de l'arquitecte milanès Vermondo Resta, realitzada entre 1612 i 1621, i el jardí del cenador on s'ubica un bell pavelló cúbic realitzat en temps de l'emperador Carles I, entre 1543 i 1546.

La sortida del Alcázar es realitza pel Baixador, ampli vestíbul que condueix al Pati de Banderes. Aquest espai i la portada de la porta de sortida van ser remodelats per l'arquitecte Vermondo Resta, ja mencionado. Sobre el Baixador hi ha una sala que va servir com Armeria Reial durant Felip V, on sovint es realitzen interessants exposicions

En aquesta zona podem trobar els locals de c / Alemanys i Av De la Constitució